105. uzsver Eiropas mūžizglītības programmu un to četru apakšprogrammu – *Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci* un *Grundtvig* – nozīmi, kā arī programmas *Comenius* īpašo lomu cīņā pret PMP;

106. aicina Komisiju veicināt *Comenius* programmas pamanāmību attiecībā uz skolēnu mobilitāti, kas varētu palīdzēt samazināt PMP;

*

* *

107. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Horvātijas pieteikums dalībai Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0539

Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūcija par Horvātijas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (2011/2191(INI))

(2013/C 165 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā līguma projektu par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai, protokolu un nobeiguma aktu,

— ņemot vērā Horvātijas Republikas 2003. gada 21. februārī iesniegto pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā,

— ņemot vērā Komisijas 2004. gada 20. aprīlī sniegto atzinumu par Horvātijas Republikas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā,

— ņemot vērā Padomes 2005. gada 3. oktobra lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Horvātijas Republiku,

— ņemot vērā regulāros Komisijas ziņojumus par Horvātijas sasniegto virzībā uz pievienošanos, kas aptver laikposmu no 2005. gada līdz 2011. gadam,

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 2. martā publicēto termiņa starpposma ziņojumu par reformām Horvātijā tiesu sistēmas un pamattiesību jomā,

— ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus par Rietumbalkānu valstīm,

— ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 23. un 24. jūnija sanāksmes secinājumus,

— ņemot vērā visas iepriekšējās rezolūcijas un ziņojumus par Horvātijas sasniegto un par paplašināšanās procesu,

— ņemot vērā visus iepriekšējos ES un Horvātijas Apvienotās parlamentārās komitejas ieteikumus,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas un Konstitucionālo lietu komitejas (A7-0389/2011),

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

A. tā kā divdesmit gados pēc neatkarības pasludināšanas un aptuveni astoņos gados pēc pieteikuma iesniegšanas dalībai ES Horvātija ir sasniegusi vēsturisku pavērsienu tās integrācijas Eiropas Savienībā procesā, veiksmīgi noslēdzot pievienošanās sarunas; tā kā Horvātijas sasniegumi ir pelnījuši nedalītu atzinību;

B. tā kā pievienošanās process ir ievērojami veicinājis Horvātijas pārveidošanu par stabilu un nobriedušu demokrātiju, kas balstās uz Eiropas vērtībām; tā kā pievienošanās perspektīva kalpo kā spēcīgs reformu veicinātājs, mobilizējot dažādus politiskās, saimnieciskās, sociālās un kultūras dzīves dalībniekus; tā kā reformas ir jāturpina arī pēc pievienošanās sarunu beigšanas, lai valsts un tās pilsoņi varētu pilnībā gūt labumu no dalības Eiropas Savienībā;

C. tā kā Horvātijas dalība padarīs ES stiprāku, bagātinās Eiropas kultūru un mantojumu, kā arī sniegs svarīgu ieguldījumu, sekmējot paplašināšanās procesa uzticamību, un tā kā vienlaikus tas ir labs paraugs, kā ar visu saistību apzinīgu īstenošanu var sasniegt visus iepriekš izvirzītos mērķus;

D. tā kā pievienošanās procesā ir būtiski, ka katras valsts sasniegumus vērtē atsevišķi, ka pievienošanās sarunu ātrumu nosaka sasniegtā atbilstība Kopenhāgenas kritērijiem un ka šo kritēriju izpildes pakāpe nosaka arī pievienošanās galīgo datumu;

E. tā kā ir ļoti svarīgi turpināt un pilnībā īstenot reformas, cita starpā tādās jomās kā tiesu sistēma, pamattiesības un korupcijas apkarošana, lai veicinātu tiesiskumu visu Horvātijas pilsoņu interesēs;

F. tā kā patiess izlīgums starp dažādām tautām un labu kaimiņattiecību izveidošana būtiski uzlabo patiesu integrācijas procesu Eiropā; tā kā kriminālvajāšana par kara noziegumiem un bēgļu un pārvietoto personu reintegrācija ir samierināšanas procesa būtiski elementi;

G. tā kā Horvātijas veiksmīgās pievienošanās procesam būs plašākas sekas Eiropā un reģionā un labvēlīga ietekme uz Eiropas integrācijas procesu gan ES, gan Rietumbalkānu reģionā; tā kā iespējamā dalība Eiropas Savienībā ir spēcīgs stimuls citām kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm šajā reģionā integrācijai Eiropā un nepieciešamo politisko, ekonomisko un tiesisko reformu veikšanai, kā arī miera, stabilitātes un savstarpēja izlīguma nodrošināšanai, pamatojoties uz labām kaimiņattiecībām; tā kā ES vajadzētu uzsvērt Horvātijas kaimiņvalstu izredzes iestāties Savienībā un pastāvīgi mudināt šīs valstis pildīt savas saistības attiecībā uz veicamajiem pasākumiem, lai tās kļūtu par pilntiesīgām ES dalībvalstīm,

1. atzinīgi vērtē to, ka pēc gandrīz sešiem gadiem un vairāku gadu sagatavošanās pasākumiem ir noslēgušās pievienošanās sarunas ar Horvātiju, kam sekoja nozīmīgas pārmaiņas valstī sociāli politiskajā, ekonomikas un kultūras jomā; uzsver, ka ir jāsaglabā reformēšanas temps, un uzskata, ka šis process vēl nav galā un tas jāturpina ar neatslābstošu enerģiju un darba sparu arī pēc sarunu beigām un pievienošanās; pauž pārliecību, ka šā procesa pozitīvie rezultāti stiprinās Horvātijas pilsoņu atbalstu dalībai ES un viņu uzticību tai, kā arī mudinās cilvēkus piedalīties ES referendumā un atbalstīt Pievienošanās līgumu; atbalsta Pievienošanās līguma parakstīšanu un aicina ES dalībvalstis laicīgi pabeigt tā ratifikāciju; gaida ierodamies parlamentāros novērotājus no Horvātijas;

2. norāda, ka Pievienošanās līguma pagaidu noteikumi nosaka izņēmumu attiecībā uz Līgumos noteikto maksimālo deputātu vietu skaitu Eiropas Parlamentā līdz tā 2009.–2014. gada sasaukuma beigām; pauž apņēmību laikus pirms 2014. gada vēlēšanām saskaņā ar LES 14. panta 2. punktu iesniegt priekšlikumu lēmumam, ar ko noteiks Eiropas Parlamenta jauno sastāvu; norāda, ka visi attiecīgie pievienošanās institucionālie aspekti ir jāņem vērā pilnībā;

3. norāda, ka, no vienas puses, Horvātijas Republikas Pievienošanās līguma un, no otras puses, Īrijas un Čehijas Republikas pieprasīto protokolu pieņemšanas procedūrām ir atšķirīgs līgumiskais pamats, proti, attiecīgi LES 49. un LES 48. pants, tādēļ tie juridiski nav iekļaujami vienā tiesību aktā;

4. pauž stingru pārliecību, ka pievienošanās sarunu pabeigšana liecina par uzticību ES paplašināšanās procesam; uzsver, ka sasniegtais progress, gatavojoties dalībai ES, norāda uz to, ka pievienošanās izredzes joprojām veicina politiskās un ekonomiskās reformas un integrācija Eiropā darbojas kā valstu izlīguma mehānisms pat aiz ES robežām;

5. sagaida, ka Komisija objektīvi uzraudzīs turpmāko gatavošanos dalībai ES un palīdzēs Horvātijas iestādēm pildīt to saistības un pienākumus, ko tās uzņēmušās sarunu gaitā; atzinīgi vērtē Pievienošanās līgumā ietverto atsauci uz pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu uzraudzības procesā un aicina Komisiju pilnībā izmantot šo klauzulu un pastāvīgi apspriesties ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem; uzskata, ka pirmspievienošanās uzraudzības mehānisms ļaus sniegt papildu atbalstu Horvātijai, tai turpinot jau iesāktās reformas; aicina Komisiju nodrošināt, lai atbalsts, ko piešķir no pirmspievienošanās instrumenta līdzekļiem, arī turpmāk būtu pēc iespējas atbilstošāks un efektīvāks;

6. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš saistībām tiesu sistēmas, iekšlietu un pamattiesību, tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvības aizsardzības jomā, tostarp aizsargājot plašsaziņas līdzekļu brīvību kā vienu no izšķirošiem demokrātijas instrumentiem, kā arī turpinot īstenot tiesu sistēmas reformu un uzlabot tās efektivitāti, objektīvi izmeklējot kara noziegumus, apkarojot korupciju, aizsargājot nepilngadīgos, nodrošinot robežu pārvaldību un policijas iestāžu sadarbību, apkarojot organizēto noziedzību, veicinot tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās, kā arī saistībām konkurences politikas jomā, lai pienācīgi un efektīvi pārstrukturētu kuģu būves un tērauda nozari; uzskata, ka ir svarīgi, lai pirms pievienošanās Horvātija būtu guvusi sasniegumus šajās jomās;

7. sekos līdzi uzraudzības procesam, un aicina Komisiju regulāri ziņot par to, cik lielā mērā Horvātijas varas iestādes pilda Pievienošanās līgumā ietvertās saistības, lai būtu iespējams pilnībā uzņemties dalībvalsts saistības pēc pievienošanās 2013. gada 1. jūlijā; aicina Horvātijas iestādes pārredzami un iekļaujoši īstenot saistības, iesaistot Horvātijas Parlamentu un pilsonisko sabiedrību, un regulāri novērtēt ar reformām gūtos panākumus; saglabā tiesības sniegt ieteikumus Komisijai un Horvātijas iestādēm visā uzraudzības procesa laikā;

8. apzinoties, ka ir gūti pienācīgi panākumi tiesu sistēmas reformas jomā, mudina Horvātiju turpināt tiesu iestāžu reformēšanu atbilstīgi Komisijas ieteikumiem, jo efektīva, neatkarīga un objektīva tiesu sistēma ir svarīga ekonomikas attīstībai un stiprina iedzīvotāju uzticību tiesiskumam; aicina Horvātiju risināt vēl atlikušās problēmas šajā jomā, it īpaši attiecībā uz tiesu iestāžu efektivitātes uzlabošanu un noteikumu par tiesu iestāžu neatkarību, objektivitāti un atbildību īstenošanu, kā arī tiesnešu iecelšanā un paaugstināšanā piemērot objektīvus un uz nopelniem balstītus kritērijus;

9. atzinīgi vērtējot Horvātijas apņēmību apkarot korupciju, uzskata, ka tiesiskums ir viena no galvenajām prioritātēm, lai turpinātu apkarot korupciju, jo īpaši ja tā ir augsta līmeņa korupcija tiesu iestādēs, tiesībaizsardzības iestādēs, valsts pārvaldē un valsts uzņēmumos, pret kuru it visur jāvēršas apņēmīgi, stingri īstenojot tiesību aktus un gūstot sekmes krimināl vajāšanas jomā; norāda uz nepieciešamību vēl vairāk stiprināt valsts pārvaldes un policijas pārredzamību un integritāti; uzskata, ka ir būtiski efektīvi īstenot publiskā iepirkuma tiesību aktus, lai nodrošinātu pārredzamību valsts sektorā nolūkā sniegt pilsoņiem piekļuvi informācijai par valsts izdevumiem un palielināt partiju finansēšanas pārredzamību;

10. aicina Horvātijas varas iestādes kā priekšnoteikumu tiesiskuma veidošanai un nostiprināšanai vēl vairāk uzlabot pretkorupcijas struktūru administratīvo veiktspēju, tostarp ņemot vērā ES paraugpraksi, un veicināt politiskās, valsts sektora un tiesu iestāžu atbildības kultūru; uzsver, ka ir nepieciešami turpmāki pūliņi, lai efektīvi uzlabotu rādītājus organizētās noziedzības un korupcijas lietu risināšanā, un jāpastiprina tiesību akti, kas aizliedz uzņēmumiem, kuriem ir saikne ar kriminālām organizācijām, piedalīties publiskajā iepirkumā; uzskata, ka ir būtiski turpināt tiesībaizsardzības aģentūru reformēšanu, lai tās kļūtu iedarbīgas, efektīvas un depolitizētas un ievērotu pilsoņu tiesības un brīvības;

11. mudina Horvātiju pastiprināt centienus kara noziegumu izmeklēšanā un īstenot jauno stratēģiju cīņai ar nesodāmību, kas ir būtiski, lai nodrošinātu tiesiskumu un sasniegtu ilgstošu izlīgumu reģionā, un nopietni izskatīt nesodāmības gadījumus, kad upuri bijuši etniskie serbi vai arī ja iespējamie vainīgie bijuši Horvātijas drošības spēku dalībnieki; aicina Horvātijas valdību kā nozīmīgu soli cīņā pret nesodāmību piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus un sniegt pilnīgu atbalstu Horvātijas tiesu iestādēm, lai paātrinātu kara noziegumu izmeklēšanu; turklāt mudina Horvātijas iestādes turpināt aktīvi sadarboties ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (*ICTY*) un ievērot visus atlikušos *ICTY* prokuratūras ieteikumus; aicina Horvātiju un Serbiju pilnībā sadarboties tieslietu jomā, jo īpaši attiecībā uz kara noziegumu izmeklēšanu;

12. aicina valdību pielikt pūles, lai efektīvi veicinātu bēgļu un pārvietoto personu atgriešanos, īpašu uzmanību veltot etnisko serbu situācijai saistībā ar atgriešanos, un uzlabot viņu dzīves un darba apstākļus; aicina Horvātijas iestādes turpināt sociālās jomas un ekonomikas atveseļošanas programmas neaizsargātām grupām, jo īpaši bēgļiem, un meklēt efektīvus un ilgtspējīgus veidus, kā īstenot pasākumus mājokļu un nodarbinātības jomā saskaņoti ar citām sociālās jomas un nodarbinātības programmām; sagaida, ka visas reģiona valstis īstenos atvērtas bēgļu atgriešanās programmas;

13. atzinīgi vērtē sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības jomā gūtos panākumus; tomēr pauž bažas, ka sievietes joprojām ir pārāk maz pārstāvētas ekonomikas un politikas jomas lēmumu pieņemšanas struktūrās; aicina Horvātijas varas iestādes ātri pabeigt Dzimumu līdztiesības akta īstenošanu, aktīvāk veicināt sieviešu līdzdalību politikā, stiprināt sieviešu stāvokli darba tirgū un ieviest vienlīdzīgas darba samaksas principu;

14. atbalsta centienus veicināt valstī iecietības gaisotni; mudina Horvātijas varas iestādes turpināt centienus cīņā pret visu veidu diskrimināciju un piemērot pret diskrimināciju vērstus tiesību aktus, kā arī apņēmīgi vērsties pret naida motivētiem noziegumiem, naida izpausmēm izteikumos, rasistiskiem draudiem un neiecietību pret etniskajām un LGBT minoritātēm; turklāt aicina Horvātiju turpināt rīkoties iecietības garā un veikt atbilstīgus pasākumus to personu aizsardzībai, kuras joprojām var saskarties ar draudiem vai iebiedēšanu;

15. pauž dziļas bažas par vardarbību pret LGBT praida dalībniekiem Splitā 2011. gada 11. jūnijā un Horvātijas varas iestāžu nespēju viņus aizsargāt; mudina Horvātijas varas iestādes pilnībā izmeklēt un nodot kriminālvajāšanai personas, kas vainojamas noziedzīgos nodarījumos, un izstrādāt stratēģijas, lai novērstu līdzīgus gadījumus nākotnē; aicina Horvātijas varas iestādes ātri pieņemt un īstenot rīcības plānu homofobijas izskaušanai;

16. aicina Horvātijas iestādes turpināt apkarot cilvēku tirdzniecību;

17. mudina Horvātiju vēl vairāk stiprināt darba un arodbiedrību tiesības, stiprināt sociālo dialogu lēmumu pieņemšanas procesā un politikas izstrādē un veicināt sociālo partneru spēju veidošanu, tostarp turpmāk nostiprinot Ekonomikas un sociālo lietu padomi;

18. atzīst, ka Horvātijas tiesību aktos ir nodrošināta vārda brīvība un ka tā kopumā tiek ievērota; mudina Horvātijas varas iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu neatkarību un profesionālismu; aicina Horvātijas iestādes arī turpmāk demonstrēt savu apņemšanos, nodrošinot, lai plašsaziņas līdzekļu darbā nenotiktu politiska iejaukšanās un lai tiktu garantēta regulatīvo iestāžu neatkarība;

19. ņemot vērā pašreizējās ekonomikas problēmas, aicina Horvātiju turpināt ekonomikas strukturālās reformas, veicināt nodarbinātību, atdzīvinot darba tirgu, un veikt fiskālo konsolidāciju, lai sekmētu konkurētspēju, mudinot Horvātiju panākt ES dalībvalstis un gūt maksimālu labumu no pievienošanās ES; uzskata, ka ir būtiski ekonomikas atveseļošanu papildināt ar vides modernizāciju, tostarp uzlabojot enegoefektivitāti, pastiprinot atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanas politiku un saskaņojot teritoriālās attīstības un enerģētikas politiku; mudina valdību kopumā uzlabot uzņēmējdarbības vidi, īpaši pievērst uzmanību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un pielikt turpmākas pūles, lai veiktu reformas Horvātijas sociālajā sistēmā nolūkā saglabāt valsts finanšu ilgtspējību; aicina Horvātijas iestādes padarīt teritoriālās attīstības procesu pārredzamāku un pilnībā ievērot sabiedrības intereses un vides standartus;

20. aicina dalībvalstis piemērot lēmumus par pagaidu noteikumiem attiecībā uz Horvātijas darba ņēmēju piekļuvi to darba tirgiem, balstoties uz informāciju, kuras pamatā ir fakti, un tikai tad, ja valstu darba tirgos ir nopietni traucējumi;

21. aicina dalībvalstis, kuras vēlas piemērot pārejas periodus, ar ko ierobežo brīvu piekļuvi to darba tirgiem, informēt Komisiju par darba ņēmēju skaitu, kas paredzams to teritorijā;

22. norāda, ka paplašināšanās finansiālā ietekme pilnībā jāapspriež gaidāmajās sarunās par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam un lēmumos, kas skar ES pašu resursu sistēmu;

23. aicina visas iesaistītās puses cik vien iespējams iesaistīt Horvātiju kā pievienošanās valsti visās viedokļu apmaiņās un sarunās par DFS 2014.–2020.gadam; uzskata, ka Horvātijas novērotājiem Eiropas Parlamentā un Reģionu komitejā, kā arī pārstāvjiem Padomē vajadzētu izmantot iespēju veicināt savu Savienības redzējumu un piedalīties ES budžeta veidošanā un prioritāšu noteikšanā laikposmam līdz 2020. gadam;

24. norāda uz ES nostāju par finanšu un budžeta noteikumiem, kuri noteikti konferencē par Horvātijas pievienošanos, ņemot vērā to, ka pievienošanās datums ir 2013. gada 1. jūlijs; norāda, ka nepieciešamais finansējums, lai segtu Horvātijas pievienošanos, spriežot pēc budžeta pozīcijām un apakšpozīcijām pēdējā finanšu gada pēdējā pusgadā, būtiski palielinātu ES budžeta izdevumus; norāda, ka pirmspievienošanās palīdzības instrumentā rezervētais piešķīrums Horvātijai tiks samazināts salīdzinājumā ar apjomu, kurš 2013. gadam bija paredzēts sākotnēji, un tas kaut kādā ziņā kompensēs neto ietekmi uz ES budžetu;

25. norāda uz Pastāvīgo pārstāvju komitejas nostāju, ka izdevumu vispārējo līmeni 2013. finanšu gadam nevajadzētu mainīt, bet tomēr atgādina, ka, iesniedzot, apspriežot un 2006. gadā pieņemot pašreizējo DFS, netika ņemta vērā iespējamā Horvātijas pievienošanās šīs DFS laikā;

26. tādēļ mudina Komisiju atbilstīgi 2012. gada sākumā pēc Pievienošanās līguma parakstīšanas 2011. gada decembrī un kā paredzēts Iestāžu nolīguma 29. punktā, ierosināt DFS pārskatīšanu attiecībā uz 2013. gadu, lai novērstu Horvātijas pievienošanās finansēšanu ar pārdales starpniecību;

Ceturtdiena, 2011. gada 1. decembris

27. ņemot vērā, ka joprojām nav novērsti trūkumi attiecīgo Horvātijas iestāžu administratīvajā veiktspējā, mudina Horvātijas varas iestādes vēl vairāk uzlabot pārvaldes struktūras un institucionālās spējas, kas vajadzīgas ES tiesību kopuma pienācīgai īstenošanai, lai ļautu valstij pēc pievienošanās gūt maksimālu labumu no dalības ES;

28. atzinīgi vērtē to, ka Horvātijas valdība 2011. gada jūlijā pieņēma deklarāciju par Eiropas vērtību veicināšanu Dienvidaustrumeiropā; aicina Horvātiju savā reģionā arī turpmāk atbalstīt ES paplašināšanu un aizstāvēt tādas Eiropas vērtības kā miers, labklājība, brīvība, tiesiskums, demokrātija un sociālā tirgus ekonomika; mudina Horvātiju arī turpmāk stiprināt labas kaimiņattiecības, spēcīgi un proaktīvi visos līmeņos sekmēt reģionālo sadarbību un neatkāpties no apņemšanās panākt savstarpēju izlīgumu konkrētos, praktiskos pasākumos, no kuriem ekonomisko, sociālo un humāno labumu gūs visi reģiona iedzīvotāji;

29. aicina vairāk izmantot MVU infrastruktūras attīstības un uzņēmējdarbības vides atbalsta finanšu instrumentus, kas ir daļa no daudziem saņēmējiem paredzētajām programmām visā Rietumbalkānu teritorijā; norāda, ka reģionālā sadarbība ir vissvarīgākā Horvātijas kaimiņvalstu ekonomiskajai attīstībai un veiksmīgai sadarbībai ar tām;

30. prasa panākt progresu, risinot vēl neatrisinātus divpusējus jautājumus ar dažām kaimiņvalstīm, jo īpaši ar Serbiju lielākoties saistībā ar robežas demarkāciju, pazudušām personām, īpašuma atgūšanu un bēgļiem, un pauž stingru pārliecību, ka neatrisināti divpusēji jautājumi nedrīkst apturēt Rietumbalkānu kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu pievienošanos ES, taču tie kopumā būtu jāatrisina pirms pievienošanās, un tādēļ atzinīgi vērtē Horvātijas Parlamenta 2011. gada 21. oktobra deklarāciju šajā sakarībā;

31. paturot prātā, ka pievienošanās panākumi lielā mērā ir atkarīgi no iedzīvotāju atbalsta un apņēmības, mudina Horvātijas varas iestādes un pilsonisko sabiedrību ar Komisijas palīdzību sarīkot plašu un objektīvu informācijas kampaņu par pienākumiem, sekām un priekšrocībām, kas izriet no pievienošanās ES, lai Horvātijas tauta pilnībā apzinātos savu izvēli tautas nobalsošanas laikā un uzskatītu šo Eiropas projektu arī par savu projektu;

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Horvātijas Republikas valdībai un parlamentam.

Eiropas pusgads ekonomikas politikas koordinēšanai

P7_TA(2011)0542

Eiropas Parlamenta 2011. gada 1. decembra rezolūcija par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai (2011/2071(INI))

(2013/C 165 E/04)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 121., 126. un 148. pantu, kā arī 12. protokolu un attiecīgos 15. un 16. protokola noteikumus par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru,

— ņemot vērā Eiropas Statistikas prakses kodeksu, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku,

— ņemot vērā LESD 152. pantu un 153. panta 5. punktu,